

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ИКОНОМИЧЕСКАТА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	вх.№	453	-	01	-	30
Дата		16	/	04	/	2014 г.

16.48
16.48

Относно: повторно обсъждане на оспорените с Указ № 157 от 30 юни 2014 г. на президента на републиката § 4; § 12, т. 1 относно чл. 19, чл. 19а, ал. 1, ал. 2, т. 4, т. 5 в частта „или са със стойност, несъответстваща на действително предоставените услуги“, т. 7, ал. 3; т. 2 относно чл. 20б, буква „б“, т. 3; т. 5 и § 14 от Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на конкуренцията, приет от Народното събрание на 18 юни 2014 г.

§ 4. В дял втори се създава глава седма „а“ с чл. 37а:

„Глава седма“а“

ЗЛОУПОТРЕБА С ПО-СИЛНА ПОЗИЦИЯ ПРИ ДОГОВАРЯНЕ

Злоупотреба с по-силна позиция при договаряне

Чл. 37а. (1) Забранява се всяко действие или бездействие на предприятие с по-силна позиция при договаряне, което е в противоречие с добросъвестната търговска практика и уврежда или може да уреди интересите на по-слабата страна при договарянето, като необоснован отказ да се доставят или закупят стоки или услуги, налагане на необосновано тежки или дискриминационни условия, или неоснователно прекратяване на търговски отношения.

(2) По-силна позиция при договаряне е налице, когато търговски партньори на предприятието са зависими от него с оглед характеристиките на структурата на съответния пазар, конкретното правоотношение между засегнатите предприятия, характера на дейността им и разликата в нейния мащаб.

(3) Определянето на предприятия с по-силна позиция при договаряне се извършва в съответствие с приета от комисията методика.“

Предложение от н. п. Менда Стоянова и Делян Добрев:

Параграф 4, чл. 37а се изменя така:

„Чл. 37а. (1) Забранява се всяко действие или бездействие на предприятие с по-силна позиция при договаряне, което е в противоречие с добросъвестната търговска практика и уврежда или може да уреди интересите на потребителите и на по-слабата страна при договарянето, която е малко или средно предприятие. Недобросъвестни

са действия или бездействия, които нямат обективно икономическо основание, като необоснован отказ да се доставят или закупят стоки или услуги, налагане на необосновано тежки или дискриминационни условия, или неоснователно прекратяване на търговски отношения.

(2) Наличието на по-силна позиция при договаряне се определя с оглед характеристиките на структурата на съответния пазар и конкретното правоотношение между засегнатите предприятия, като се отчита степента на зависимост между тях, характера на дейността им и разликата в нейния мащаб.

(3) Определянето на предприятията с по-силна позиция при договаряне се извършва в съответствие с приета от комисията методика.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага следната окончателна редакция на § 4:

§ 4. В дял втори се създава глава седма „а“ с чл. 37а:

„Глава седма“а“

**ЗЛОУПОТРЕБА С ПО-СИЛНА ПОЗИЦИЯ ПРИ
ДОГОВАРЯНЕ**

Злоупотреба с по-силна позиция при договаряне

Чл. 37а. (1) Забранява се всяко действие или бездействие на предприятие с по-силна позиция при договаряне, което е в противоречие с добросъвестната търговска практика и уврежда или може да увреди интересите на потребителите или на по-слабата страна при договарянето, която е микропредприятие, малко или средно предприятие. Недобросъвестни са действия или бездействия, като необоснован отказ да се доставят или закупят стоки или услуги, налагане на необосновано тежки или дискриминационни условия, или неоснователно прекратяване на търговски отношения.

(2) Наличието на по-силна позиция при договаряне се определя с оглед характеристиките на структурата на съответния пазар и конкретното правоотношение между засегнатите предприятия, като се отчита степента на зависимост между тях, характера на дейността им и разликата в нейния мащаб.

(3) Определянето на предприятията с по-силна позиция при договаряне се извършва в съответствие с приета от комисията методика.“

Предложение от н. н. Менда Стоянова и Делян Добрев:

Параграф 5 да отпадне.

Предложението не е обсъждано и гласувано на основание чл. 82, ал 6 от ПОДНС.

§ 9. В чл. 100 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Комисията при нарушение на забрана по чл. 37а, ал. 1 налага на предприятието имуществена санкция в размер до 10 на сто от реализирания от предприятието оборот от продажбата на продукта, предмет на нарушението за предходната година, но не по-малко от 10 000 лв. Когато няма реализиран оборот, комисията налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 50 000 лв.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 3“.

4. Досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 5 и 6.

5. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея:

а) в т. 1 и 2 думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 4“;

б) създава се т. 4:

„4. неизпълнение на задължение по чл. 19 от Закона за храните.“

6. Досегашната ал. 7 става ал. 8 и в нея думите „ал. 5 и 6“ се заменят с „ал. 6 и 7“.

Предложение от н. п. Менда Стоянова и Делян Добрев:

В § 9 относно чл. 100, в т.5 буква „б“ да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага следната окончателна редакция на § 9:

§ 9. В чл. 100 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Комисията при нарушение на забрана по чл. 37а, ал. 1 налага на предприятието имуществена санкция в размер до 10 на сто от реализирания от предприятието оборот от продажбата на продукта, предмет на нарушението за предходната година, но не по-малко от 10 000 лв. Когато няма реализиран оборот, комисията налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 50 000 лв.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 3“.

4. Досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 5 и 6.

5. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея в т. 1 и 2 думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 4“.

6. Досегашната ал. 7 става ал. 8 и в нея думите „ал. 5 и 6“ се заменят с „ал. 6 и 7“.

Предложение от н. п. Менда Стоянова и Делян Добрев:

Параграф 11, т.2 се изменя така:

„2. приема методиката по чл. 37а, ал. 3; проектът на методиката се публикува на интернет страницата на комисията за публично обсъждане и срокът за предоставяне на становища по него е не по-кратък от 30 дни. На публикуване и публично обсъждане при същите условия подлежат и проектите на всички следващи изменения и допълнения на методиката.“

Предложението не е обсъждано и гласувано на основание чл. 82, ал 6 от ПОДНС.

§ 12. В Закона за храните (обн., ДВ, бр. 90 от 1999 г., изм., бр. 102 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 87, 99 и 105 от 2005 г., бр. 30, 31, 34, 51, 55 и 96 от 2006 г., бр. 31, 51 и 53 от 2007 г., бр. 36 и 69 от 2008 г., бр. 23, 41, 74, 82 и 93 от 2009 г., бр. 23, 25, 59, 80 и 98 от 2010 г., бр. 8 от 2011 г., бр. 54 и 77 от 2012 г., бр. 68 от 2013 г. и бр. 26 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови чл. 19 и 19а:

„Чл. 19. (1) Търговец на хrани с общ оборот за предходната година над 50 милиона лв., който купува храни, предназначени за последваща продажба в обекти за търговия с храни по чл. 12, изготвя проект на типов договор и/или общи условия за доставка на храни и ги предоставя на Комисията за защита на конкуренцията. В типовия договор и/или общите условия за периодична доставка на храни се включват и услугите, и условията, при които те се предоставят на доставчиците на храни.

(2) Комисията за защита на конкуренцията образува производство за установяване на нарушение по глава дванадесета от Закона за защита на конкуренцията, когато установи несъответствие на типовия договор и/или общите условия за доставка на храни с правилата за конкуренцията.

(3) Типовият договор и/или общите условия за периодична доставка на храни се публикуват на интернет страницата на търговеца по ал. 1 в 10-дневен срок от предоставянето им на Комисията за защита на конкуренцията.

Чл. 19а. (1) Търговец на храни по чл. 19, ал. 1 в съответствие с типовия договор и/или общите условия за периодична доставка на храни, сключва с доставчик на храни писмен договор.

(2) Договорът по ал. 1 не може да:

1. съдържа забрана или ограничение за страна по договора да предлага или закупува стоки или услуги на или от трети лица;

2. съдържа забрана или ограничение за страна по договора да предоставя същите или по-добри търговски условия на трети лица;

3. предвижда санкции при предоставяне на същите или по-добри търговски условия на трети лица;

4. се изменя едностранно;

5. предвижда такси или други плащания, както и отстъпка от цената на договора за услуги, които не са реално предоставени или са със стойност, несъответстваща на действително предоставените услуги;

6. предвижда прехвърляне на неоправдан или непропорционален търговски риск към една от страните;

7. предвижда срок за плащане, по-дълъг от 30 дни от датата на издаване на фактурата за доставка;

8. съдържа забрана или ограничение за страна по договора да прехвърля вземания на трети лица.

(3) В договора се уреждат основанията и редът при едностранно прекратяване. Когато не е уговорено друго, при едностранно прекратяване без предизвестие или при неспазване на уговорено предизвестие изправната страна има право на обезщетение за причинените вреди.

(4) Уговорки в нарушение на ал. 2 са нищожни."

2. В чл. 20б:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

"(2) Лице, което извършва търговия с хrани, не може да прехвърля на доставчик на хrани отговорността, включително да налага неустойки за:

1. доставени хrани, когато срокът на съхранението им е изтекъл в обекта, в който са доставени;

2. бракувани хrани в обекта, с изключение на доставени хrани с недостатъци, които не са могли да бъдат установени при доставката им в обекта."

3. В чл. 26, ал. 1 се създава т. 12:

„12. договорите по чл. 19а, ал. 1 и спазването на изискванията по чл. 20б, ал. 2.“

4. В чл. 27, ал. 4, т. 6 след думата „документацията“ се добавя „включително на договорите по чл. 19а, ал. 1“.

5. В чл. 43:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Лице, което извършва търговия с хrани в нарушение на чл. 19а, ал. 1 и чл. 20б, ал. 2, се наказва с глоба от 2000 до 3000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение – с глоба от 3000 до 5000 лв.“;

б) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите „по ал. 1“ се добавя „и 2“.

Предложение от н. п. Менда Стоянова и Делян Добрев:

В § 12 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. Създава се нов чл. 19:

Чл. 19 (1) Договорът за продажба на хrани, предназначени за последваща препродажба от купувача, се сключва в писмена форма.

(2) Договорът по ал. 1 не може да:

1. съдържа забрана или ограничение за страна по договора да предлага или закупува стоки или услуги на или от трети лица;

2. съдържа забрана или ограничение за страна по договора да предоставя същите или по-добри търговски условия на трети лица;

3. предвижда санкции при предоставяне на същите или по-добри търговски условия на трети лица;

4. се изменя еднострочно;

5. предвижда възнаграждения за услуги, които не са реално предоставени;

6. предвижда прехвърляне на неоправдан или непропорционален търговски риск към една от страните;

7. предвижда срок за плащане, по-дълъг от 30 дни от датата на получаване на фактура за доставка или друга покана за плащане. Когато фактурата или поканата са получени преди получаване на стоката, срокът започва да тече от деня, следващ деня на получаване на стоката, независимо че фактурата или поканата за плащане са отпреди това;

8. съдържа забрана или ограничение за страна по договора да прехвърля вземания на трети лица.

(3) В договора се уреждат основанията и редът за едностренно прекратяване. Когато не е уговорено друго, при едностренно прекратяване без предизвестие или при неспазване на уговорено предизвестие изправната страна има право на обезщетение за причинените вреди.

(4) Уговорки в нарушение на ал. 2 са нишоожни.“

2. т. 3, 4, 5 да отпаднат.

3. Създава се нова т. 3:

„3. Създава се Глава шеста „б“ с чл. 37е, 37ж, 37з, 37и, 37й, 37к и 37л:

Глава шеста,,б“

НАЦИОНАЛЕН КОНСУЛТАТИВЕН СЪВЕТ ЗА ПО-ДОБРО ФУНКЦИОНИРАНЕ НА ВЕРИГАТА ОТ ДОСТАВКИ НА ХРАНИ. ПОМИРИТЕЛНА КОМИСИЯ

Чл. 37е. (1) Към Министерството на земеделието и храните се създава Национален консултивен съвет за по-добро функциониране на веригата от доставки на хани („Национален съвет“) под председателството на министъра на земеделието и храните. Националният съвет се състои от представители на Министерството на икономиката и енергетиката, на Българската асоциация хранителна и питейна индустрия, на професионалните организации на производителите на хани, на браншовите организации на търговците на хани и от независими експерти.

(2) Националният съвет има за цел да съдейства за осъществяване на стопанска дейност в сектора на храните при зачитане на договорната свобода и гарантиране на конкурентоспособността, доверието и последователността, които са необходими за развитието на бизнеса, иновациите и трите стълба на устойчивостта (икономически, социален и екологичен) в полза на потребителите и обществото като цяло.

(3) Организацията и дейността на Националния съвет се учреджда с правилник, приет от Националния съвет.

(4) Националният съвет в дух на сътрудничество, взаимни отстъпки и зачитане на интересите на всяка от страните и интересите на потребителите, обсъжда и дава становища, мнения и препоръки по проблеми, установени по веригата за производство и търговия с хани, по въпроси на правоприлагането във връзка с дейности по веригата за производство и търговия с хани, по законопроекти и проекти на подзаконови нормативни актове, и др.

(5) Националният съвет приема декларация, с която се присъединява към Принципите за добри практики, разработени от Форума на високо равнище за подобряване на функционирането на веригата на предлагането на хани.

(6) Националният съвет се ръководи от министъра на земеделието и храните. Националният съвет избира измежду лицата, представляващи Българската асоциация хранителна и питейна индустрия, професионалните организации на производителите на хани и браншовите организации на търговците на хани на ротационен принцип двама заместник-председатели на съвета за срок от една година.

(7) Националният съвет се свиква на заседания от председателя или по искане на една трета от членовете на съвета, които предлагат и дневния ред на заседанието.

(8) С цел осигуряване на целите на Националния съвет и неговата ефективна дейност към Националния съвет се създават постоянни комисии по икономически, правни и други въпроси, свързани с веригата за производство и търговия с хани. По конкретни поводи и за обсъждане на актуални въпроси могат да бъдат създавани работни групи.

(9) Разходите по дейността на Националния съвет са за сметка на членовете, участващи в тях.

Чл. 37ж. (1) Към Националния съвет се създава Помирителна комисия, която съдейства за разрешаването на спорове между производители и търговци на хани, включително във връзка със спазването на добрите практики в бранша, с неравноправни клаузи в договори и с прилагането на нелоялни търговските практики.

(2) Помирителната комисия е независима и към нея не могат да се отправят задължителни указания относно изпълнението на дейността ѝ.

(3) Помирителната комисия осъществява дейността си по правилник, одобрен от министъра на земеделието и храните, и при спазване на Принципите за добри практики, разработени от Форума на високо равнище за подобряване на функционирането на веригата на предлагането на храни.

Чл. 37з. (1) Помирителната комисия се състои от председател, посочен от министъра на земеделието и храните, и членове – лица, посочени в списъци, изгответи по предложение на представените в Националния съвет професионални организации на производителите на храни и браншови организации на търговците на храни, и одобрени от министъра на земеделието и храните.

(2) Председателят на Помирителната комисия е юрист и притежава най-малко 15-годишен професионален опит.

(3) Членовете на Помирителната комисия са изявени специалисти в бранши, свързан с веригата за производство и търговия с храни, и са с юридическо или икономическо образование.

(4) Помирителната комисия провежда помирително производство в тричленен състав, състоящ се от председателя и двама членове, които се посочват от всяка от страните по спора от списъците по ал. 1.

(5) Помирителното производство може да се проведе от единоличен арбитър, в случай че страните по спора са постигнали писмено съгласие за това.

(6) Не може да участва в помирителното производство лице, което:

1. е съпруг, роднина по права линия, по сребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен на някоя от страните по спора;

2. е бил в трудовоправно отношение с някоя от страните по спора през последните 3 години;

3. поради други обстоятелства може да се счита за заинтересувано пряко от изхода на производството.

(7) Всяка от страните по спора има право да поиска отстраняване на член на Помирителната комисия, ако за същият е налице което и да е от обстоятелствата по ал. б.

(8) Член на Помирителната комисия или председателят е длъжен да си направи самоотвод, ако са налице обстоятелствата по ал. б.

(9) Членовете на Помирителната комисията и председателят нямат право да разгласяват сведения, които са им станали известни във връзка с изпълнението на задълженията им.

Чл. 37и. (1) Помирителното производство пред Помирителната комисия се образува въз основа на писмено искане от производител или търговец на храни по смисъла на Закона за храните.

(2) Искането трябва да съдържа изложение на фактите и конкретни претенции, както и предложение за член на Помирителната

комисия от списъците по чл. 37з, ал. 1. Към искането се прилагат всички документи, необходими за изясняване предмета на спора.

(3) Неподписани или анонимни искания не се разглеждат от Помирителната комисия.

(4) Искане, подадено повторно по въпрос, по който вече има приключило производство на Помирителната комисия, не се разглежда, освен ако е във връзка с изпълнението на постигнатото споразумение между страните по спора или се основава на нови факти и обстоятелства. Производствата по такива искания касаят само новите факти и обстоятелства.

(5) Ако искането е непълно или неясно, или липсват достатъчно документи, Помирителната комисия оставя искането без движение, информира подателя за това и му дава срок 14 дни за отстраняване на недостатъка.

(6) Полученото искане се изпраща на засегнатите лица, които в срок до 14 дни трябва да представят становища и доказателства.

(7) В 1-месечен срок от образуване на помирителното производство председателят на Помирителната комисия насрочва ден и час за провеждане на помирително заседание, определя мястото за провеждане на заседанието и изпраща покана за участие до страните по спора.

Чл. 37й. (1) Помирителната комисия разглежда споровете в открито заседание.

(2) В заседанието страните представят всички доказателства, на които основават твърденията си.

(3) Когато Помирителната комисия сметне, че е необходимо допълнително изясняване на обстоятелствата по спора, тя може да поиска от страните документи, информация или допълнителни доказателства.

(4) За изясняване на въпроси, за които се изискват специални знания, Помирителната комисия може да назначи вечно лице.

Чл. 37к. (1) Помирителната комисия съдейства за доброволното уреждане на споровете чрез сключване на споразумение между страните по спора.

(2) За сключването на споразумение Помирителната комисия изготвя писмено помирително предложение, което се представя на страните по спора за потвърждение. Помирителното предложение се приема с обикновено мнозинство от състава, който разглежда помирителното производство.

(3) В случай, че в 3-месечен срок от сформиране на решаващия орган по ал. 4 Помирителната комисия не е представила помирително предложение или предложението не бъде прието от страните по спора, спорът може да бъде отнесен пред правораздавателен или специализиран държавен орган.

Чл. 37л. (1) Помирителната комисия се подпомага от секретариат.

(2) Секретариатът организира деловодството, води кореспонденцията, участва в заседанията на Помирителната комисия, изготвя и подписва протоколите от нейните заседания.“

Комисията подкрепя по принцип предложението по т. 1 и не го подкрепя по т. 2. Предложението по т. 3 не е обсъждано и гласувано на основание чл. 82, ал 6 от ПОДНС.

Комисията предлага следната окончателна редакция на § 12:

§ 12. В Закона за храните (обн., ДВ, бр. 90 от 1999 г., изм., бр. 102 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 87, 99 и 105 от 2005 г., бр. 30, 31, 34, 51, 55 и 96 от 2006 г., бр. 31, 51 и 53 от 2007 г., бр. 36 и 69 от 2008 г., бр. 23, 41, 74, 82 и 93 от 2009 г., бр. 23, 25, 59, 80 и 98 от 2010 г., бр. 8 от 2011 г., бр. 54 и 77 от 2012 г., бр. 68 от 2013 г. и бр. 26 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нов чл. 19:

„Чл. 19. (1) Търговец на хани с общ оборот за предходната година над 97 500 000 лв. сключва с доставчик на хани писмен договор за доставка.

(2) Договорът по ал. 1 не може да:

1. съдържа забрана или ограничение за страна по договора да предлага или закупува стоки или услуги на или от трети лица;

2. съдържа забрана или ограничение за страна по договора да предоставя същите или по-добри търговски условия на трети лица;

3. предвижда санкции при предоставяне на същите или по-добри търговски условия на трети лица;

4. се изменя еднострочно;

5. предвижда такси или други плащания, както и отстъпка от цената на договора за услуги, които не са реално предоставени;

6. предвижда прехвърляне на неоправдан или непропорционален търговски риск към една от страните;

7. предвижда срок за плащане, по-дълъг от 30 дни от датата на получаване на фактура за доставка; когато фактурата е получена преди получаване на стоката, срокът започва да тече от деня, следващ деня на получаване на стоката;

8. съдържа забрана или ограничение за страна по договора да прехвърля вземания на трети лица.

(3) В договора се уреждат основанията и редът при еднострочно прекратяване. Когато не е уговорено друго, при еднострочно прекратяване без предизвестие или при неспазване на уговорено предизвестие изправната страна има право на обезщетение за причинените вреди.

(4) Уговорки в нарушение на ал. 2 са нищожни."

2. В чл. 20б:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

"(2) Лице, което извършва търговия с хани, не може да прехвърля на доставчик на хани отговорността, включително да налага неустойки за:

1. доставени хани, когато срокът на съхранението им е истекъл в обекта, в който са доставени;

2. бракувани хани в обекта, с изключение на доставени хани с недостатъци, които не са могли да бъдат установени при доставката им в обекта."

3. В чл. 26, ал. 1 се създава т. 12:

„12. договорите по чл. 19, ал. 1 и спазването на изискванията по чл. 20б, ал. 2.“

4. В чл. 27, ал. 4, т. 6 след думата „документацията“ се добавя „включително на договорите по чл. 19, ал. 1“.

5. В чл. 43:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Лице, което извършва търговия с хани в нарушение на чл. 19, ал. 1 и чл. 20б, ал. 2, се наказва с глоба от 2000 до 3000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение – с глоба от 3000 до 5000 лв.“;

б) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите „по ал. 1“ се добавя „и 2“.

§ 13. В едномесечен срок от приемането на методиката по чл. 37а, ал. 3 търговец на хани по чл. 19, ал. 1 от Закона за храните предоставя на Комисията за защита на конкуренцията проект на типов договор и/или общи условия за периодична доставка на хани и ги публикува на интернет страницата си в 10-дневен срок от предоставянето им.

Предложение от н. п. Менда Стоянова и Делян Добрев:

Параграф 13 се изменя така:

„§ 13 Националният съвет и Помирителната комисия по чл. 37е, ал. 1 и чл. 37ж, ал. 1 се създават в срок до 3 месеца от влизане в сила на този закон.“

Предложението не е обсъждано и гласувано на основание чл. 82, ал 6 от ПОДНС.

Комисията предлага § 13 да бъде отхвърлен.

§ 14. Договорите, склучени до влизането в сила на този закон, се привеждат в съответствие с него в 6-месечен срок от влизането му в сила.

Комисията подкрепя § 14, който става § 13.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ИКОНОМИЧЕСКАТА ПОЛИТИКА
И ТУРИЗЪМ:**

АЛИОСМАН ИМАМОВ

